

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 10 frt — kr.
Félévre . . . 5 » — »
Negyedévre . . . 2 » 50 »
Egy óra . . . — » 85 »
Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. itélőtábla épületével
szemben,

hová az előfizetések és a
lap szétküldésére vonatkozó
fölszólalások intézendők.

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. tábla átellenében,
hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény in-
tézendő.

Kéziratot vissza nem adunk

Hirdetéseket

a kiadóhivatal veszi föl

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Emlékezzünk régiokról.

Pécs, 1899. január 10.

(B. K.) Jókai Mór fölszólítása a nemzethez, melyet a „Nemzet” 1899. évi január 2-iki számában közzé tett, formális izgatás az alkotmány ellen.

Eltekintünk a szabadelvű pártnak és az ellezeknek közel egy év óta dúló politikai viszályaitól. Nem vitatjuk, ki, mivel, mi módon idézte föl a bekövetkezett alkotmányválságot, hanem mindezt mint főforgó ténytet veszzsük elmélkedésünk kiindulási pontjául.

Önmaga Jókai elismeri saját proklamációjában, hogy olvasta a magyar pénzügyminiszteri rendeletet, melylyel ez az adó behajtását fölfüggeszti.

Kétségtelen, hogy a pénzügyminiszter alkotmányos felelőssége érzetében intézkedett, mint a miképen intézkedett.

Törvényhozáson kívül senkinek sem áll jogában s nincs arra hivatása, hogy egyéni erkölcsi kötelességének tarthassa az 1899-ik évi akár első évnegyedi, akár egész évi, törvényhozásilag meg nem szavazott s nem szentesített adóját lefizesse, az ország lakóit hazaszeretetük, a becsület és az ország hitelének érdeke cimein hasonló renitenciára izgathassa.

Hivatkozunk II. Ulászló V-ik decretumának — már e napokban Hodossy

o. gyűlési képviselő által is fölemlített — I-ső cikkére.

II. Ulászló királyról tudjuk, hogy részint a honvédelem igényeinek fedezése, részint udvara főtartása végett folytonosan pénzzükséget szenvedett. A rákosmezei törvényhozók országgyűléseinek többsége akorban a köznemesség volt, mely a subsidiumok és a contributio megszavazásában gyakran a hazafiatlanságig fukar vala. Ilyenkor a király, egyetértésben a hozzá szító főurakkal, — miként ezt közjogszaink és történetírónk, tüzetesen pedig az 1492, 1495, 1498, 1500, 1504, 1501, 1514. évi dekretumok tanusítják — obstrukcióhoz folyamodtak, a kisebb birtokos és szegény köznemességet, melynek nem volt módjában a hosszabb időre elnyújtott legfontosabb ügyek tárgyalásának befejezését bevárni, kibőjtölték s megvárták, míg ez a tárgyalások befejezése előtt tűzhelyeihez szétoszolni kényszerül. Ezek szétoslása után aztán az ex condicto visszamaradt főrendek a köznemesség nélkül ily álnok fogással megszavazták a királynak a kívánt adót; maguk persze a főurak az adó fizetése alól rendesen kibujtak.

Ez ellen úgy a köznemesség egyénenként, valamint több megye remonstrált, megtagadván az adófizetést; voltak azonban köznemesek és vármegyék, kik a király s a főnemesek pártjához szítva, önkénytelenül fizették meg az exlex adókat. Ebből or-

szágos zavargások keletkeztek. De voltak esetek, hogy Ulászló minden törvényhozási aktus nélkül is vetett ki és szedett adót.

Ezeken az okokon és előzményeken alapszik az 1504. évi V. dekretum 1-ső cikke s különösen annak 1-ső, 4-ik, 5-ik és 6-ik szakaszai, melyeknek magyar fordításu szövege a következő:

(az 1-ső cikk bevezetése)

„Miatán gyakran szokott megtörténni, hogy az országlakók az országgyűlések befejezése előtt lakhelyeikbe szétoszolnak s külön-külön nem lévén képesek közös érdekükben együttesen határozni, több úr és megye önként, vagy mások sugalmazására vagy nyereszkedésből valamely adót ő Felségének följánlottak.“

(a 4-ik szakasz)

„Ily országos veszedelem megelőzése végett határozottatott: hogy ha az időviszonyok folyamában nagy szükség vagy veszély nehezédnek az országra, mely miatt a királynak a Rákosmezőn országgyűlést kell tartani; akkor ha a veszély elhárítása végett ilyen országgyűlésen a rendek subsidiumot vagy adót ajánlanak föl a királyi Felségnek, ezen följánlás mindenkor a főpapok, főurak és az ország nemessége közös és együttes beleegyezésével történjék és az adó fizettesék meg s az alól magát senki ki ne vonhassa.“

A „Pécsi Figyelő” tárcája.

Szerelem és bocsánat.

— A „Pécsi Figyelő” eredeti tárcája. —

Néma éj borult a tájra. A csillagok ezre halvány fényt hint az álomba merült föld lezárt pilláira, míg a hold ezüst sarlója álmatag varázst ad a némaságnak szelid fényével.

E csillagos éjben egy lovas halad lépést a néma vidéken. Ő is elmerülve látszik a varázsban, melyet az elragadó éji tájkép nyújt. Egy keskeny völgy, minden oldalról hegyekkel körözve, melyeknek oldalát faóriások borítják, susogó lombjaikkal egyedül háborgatva az éj fenséges csendjét. A déli oldalon, a hegy derekán emelkedik egy tornyos kis kastély magas láktól környezve, míg a hegy tövével két-tős forrás párhuzamos vonalakban futó medrekkel folyik le a völgybe s itt ágakra szakadva tűnik el a szemlélő elől.

A lovas lassan közeledik a kastélyhoz. Már elérte a hegy tövét. Itt megállítja lovát, leszáll róla s egy fához köti, mely közel áll a jobboldali forráshoz, maga pedig előveszi óráját, megnézi s halkán mormogja:

— Még csak tíz óra, óh mily csigaléptekkel halad az idő!

Ezzel leveti magát a puha pázsitra s karjára támasztva fejét, a holdba bámul. A

hold világa reásüt az arcára, mely most teljesen kivehetően áll előttünk. Rendkívül érdekes vonások.

Az arc tojásdad, hosszukás, színe kissé halavány, de jelenleg a benső izgalom halvány pirt lehel reá. A hetykén felpödrött bajusz fekete, mint a két villogó tűzben égő szem, melynek fénye férfias határozottság s szilárd jellemre, a bennük tükröződő mélység pedig rendkívül gazdag érzelmvilágra engednek következtetni. Életkora mintegy huszonnégy-huszonöt év lehet.

Rajta divatos szabásu fess lovaglórúha, mely előnyösen emeli ki férfiasan deli idomait.

Az ifju ismét előveszi óráját s aztán lassan felkél, kezébe veszi lovagkorbácsát, kihuzza zsebéből revolverét, megnézi s miután rendben találja, ismét visszateszi helyére, odamegy lovához, megveregeti annak nyakát s feloldva kötelékét, elvezeti magával az erdőbe.

II.

— Hát ezt is visszautasítod kis lányom, hej, hej, mégis igazam lesz utóbb is, hogy valami huncfut nebuló nagyon belefészkelte magát a szivedbe. — s az öreg Édessy Sebestyén jószívűen mosolygott leánya zavarán, hamisan pislogva a piruló hölgyre.

A lányka valóban zavarban volt. Gyönyörű rózsaszín arca ki volt gyulva, kis fehér kezei izgatottan babráltak selyem kötényével, nefelejtskéi szemei le voltak sütve.

Gyönyörű jelenség volt. Dús, szöghaja

mint eleven selyem borult fehér homlokára s aranyfényvel fűrtözé klasszikus szépségű arcát.

E remek szépségű archoz járult a legszébb termet, úgy, hogy ha a lányka esti sétáját tette fehér lebegő ruhájában, a favágó pórok majd leborultak előtte, mint ritka természetfölötti lény előtt. El is nevezték maguk közt a völgy tündérének, s boldogok voltak, ha a szép leány megállt velük beszélni, s nyájasan kérdezősködött apró bajaikról.

— Ó papám — mond a leány hosszú szünet után — ne erőltess kérlek. Tarján Gyula becsületes fiu, jó szíve is van, de... de én még sem leszek a neje, mert nem szeretem.

— Hát hiszen tégy úgy, a mint hiszed, hogy javadra szolgál, én nem erőltetek. Sajnálom ugyan a szegény fiut, mert hát mi tagadás, nagyon kedvemre való volna, de így nem marad más hátra, mint odaadnom neki a kosarat, melyet az én önféjű kis lányom oly szorgalmasan készített neki. Hm! — mondá kis gondolkodás után — csak legalább azt tudnám, ki bilincselte úgy le az én kis lányom szívet? Mindenesetre szerencsés fickó. Koloszsális gyerek. Node majd megtudakoljuk ám azt is. Mindenesetre gyanus hírek keringenek a völgyben holmi éjjeli lovagról. Bizonyosan valami elátkozott királyfi lehet, ki az én Olgicámat édes dalaival költögeti csipkerózsa álmából. Nos, nem találtam el?

Olga elsápadt. Ólom súlyllyal nehezédett

(az 5-ik szakasz)

„Ha pedig valamelyik megye nem ilyen törvényhozási beleegyezéssel s közakarattal hozott megállapodással és törvényhozáson kívül ajánlana föl valamely adót vagy subsidiumot — kivéven a kamarai nyereményadót — az ország szabadságai ellenére, bármi cím és szín alatt és azt király ő Felségének meg is fizetné: akkor az olyan megye nemességének egyeteme, hitszegés, becsületvesztés és embertelenség miatt, zárasék ki az ország többi nemességének kebeléből

(a 6-ik szakasz)

„vagyona és birtoka elvesztésére ítéltesék.“

Vonja le magának Jókai Mór mindezekből a konzekvenciákat.

Hirek.

Pécs, 1899. január 10.

A szubrett.

Fuetes Róza, a híres spanyol szubrett, aki az amerikai fogságába esett, most visszatért hazájába. A volt hadi fogolynő legközelebb föllép.

A szubrettek tulajdonképen az emberek legnagyobb ellenségei. A kikkel nem szünik meg hadakozni soha az aranyifjuság. Sőt az ezüstifjuság sem, melynek tudvalevőleg ezüstös hajfürtjei vannak. Az ő ragyogó szemük sugárzása élesebb a szurornál, mely keresztüldöfi a szenvedő szívet. Egyetlen mosolyuk valóságos támadás az ember testi épsége ellen.

De a legkegyetlenebb az, hogy a lefegyverzésről még tudni sem akarnak. Kitartók és makacsok. Még a muszka cárnál is kegyetlenebbek.

Néha azonban erőt vesz rajtuk a gyöng-

szívére az aggodalom, hogy atyja megtudná a titkoi, melyet eddig rejtegetnie kellett előtte. Borzasztó tusa dult lelkében. Szíve tehetetlenül vergődött bilincseiben, mint a kis madár kalitjának négy fala között; elrémült a gondolatra is, hogy atyja meglepheti az ifjuval, halálos ellensége fiával. Pedig előbb utóbb megtörténhetik. Szeme a nagy fali órára esett. Ott egy negyed volt tizenegyre. Lelkét kínos sejtelem vasmarkai szoriták össze. Tudta, ha atyja meglepi az ifjuval, menten lelövi azt. Az pedig ma tizenegy órára adott neki rendezvoust a park rózsalugasában.

Atyja szavai világot gyújtottak agyában. Az éji lovag említése világossá tette előtte, hogy atyja figyelni fog, így pedig a felfedezés el nem maradhat. S e gondolat megremegettette szívet. Itt valamit tenni kell. Először is mosolyt erőltetett ajkaira.

— Aranyos papám, az idő már későre jár, nem nyugodnánk le? — s szavaiban annyi kérelem volt kifejezve, hogy feltűnt az öreg urnak.

— Mégis van valami a dologban — mondá magában s felkelve megcsókolta leánya homlokát, s nyájas — »jó álmokat gyermekem« — köszönéssel eltávozott szobájába.

Olga a divánra rogyott. Az az akaraterő, mely szíve borzasztó aggodalmának eddig »csitt«-et parancsolt, most teljesen elhagyta. Szeme előtt állott a jövő keje, melynek sötét háttérül tolakodott elő a múlt. Tudta a mulat. Atyjának fiatal korában volt egy igen kedves barátja, kivel egy lélek volt két testben, ki nélkül talán élni sem tudott volna. E fér-

ség és ilyenkor ellágyulnak, mintha csak vajból lennének. Talán a saját tűzük puhítja meg úgy a szívüket. És az az olvadékony, bársonyos hang, mely befészkelődik az agyba, a szívbe, a velőkbe, megpuhítja még az ellenségeiket is. Ha ugyan vannak ellenségeik.

Bevallom, hogy más nézetem volnék, ha ismerném a szubretteket. De hiszen az ember véleményét csak arról szeret mondani, a kit nem ismer. S Fuetes Rózát, a csodaszép spanyol énekesnőt nem ismerem. Ez nagyon természetes. Pedig az ő neve most van fölkelőben a reklám egén, a hova fölsegítette őt a hatalmas véletlen, mely az amerikaiak fogságába juttatta a perzselő tekintetű spanyol szubrettet.

Ó, aki ellensége volt mindenkinek, ne lett volna halálhozó a legnagyobb ellenségre? Az igazi szubrett nem tagadja meg magát soha. És Fuetes Róza is csak elődeinek nyomdokán haladt, mikor hadat üzent az amerikai hajókapitánynak. Ráfogta, hogy kém, aki leskelődik. Ugyan, ugyan! Talán a kisasszonyra leskelődött inkább a harcias kapitány. És a szubrett fogságba került. Rabul ejtették, aki annyi férfiszívet ejtett rabul.

Tanulhatnak tőle mindannyian mosolygó szemű szubrettek. Hogy kell az önmegtágadó szubretteknek egyszer szerepet cserélni s magának szenvedni. Megszenvedni azért a sok igazságtalanságért, amelylyel a hódolót elutasította. Okuljanak édes kis szubrettek spanyol pályatársnőjükön és vigyázzanak, nehogy férfiakra kémkedjék a szívük. Önöket mi bátran kémlelhetjük, mert kifürkészhetlenek.

S különösen ne kémkedjenek kapitányokra. Mert ezek igen veszedelmesek a szubretteknek. Vagy ha már irigylik a spanyol szubrett sorsát, olyan csatába menjenek, a hol a gyöngességükkel kell — győzniök.

Mongodin.

Naptrend 1899. január hó 11-én.

Naptár: szerda, január 11. — Róm. kath.: Ilygin. — Prot.: Fruktuóz. — Görög-kel.: (dec. 35.) Anizia. — Zsidó: Tebeth 29. — Nap két 7 óra 47 perckor; nyugszik 4 óra 28 perckor. — Hold két 7 óra 42 perckor reggel; nyugszik 4 óra 23 perckor délután.

Időjárás. Kilátás a központi meteorológiai intézet jelzése szerint: változó felhőzet enyhe, száraz.

fiut Somlőy Ödönnek hívták. Olga atyja ragaszkodott Ödönhöz, kit önzetlennek és egyenes lelkűnek tartott. S ez a jóbarát, kire minden titkát reábizta, rutul megcsalta őt. Elszöktette menyasszonyát, s kimenekült vele külföldre. Érdessy Sebestyén azóta halálos ellensége lett Somlőy Ödönnek. A leány megrázkódott az emlékektől. Tudta, hogy atyja azon órában meg fogja átkozni, melyben feltedezi, hogy Somlőy Tihamér az éjjeli lovag, ki leánya szívet bírja. Igen, meg fogja átkozni őt, kedvencét, s az ifjut! Oh a leány megremegett e gondolatnál. Fájdalmas sóhaj szállt fel kebléből, tagjait zsidbadni érzé, s iszonyu súlylyal nehezedett lelkére a tudat, hogy nem képes segíteni.

Halványan kelt fel a pamlagról, erővesztetten vonszolva magát hálószobájába, mely a földszinten volt s íróasztalára roskadt. Aléltságából egyszerre az ablak zörrenése verte fel.

Uj erőt érzett tagjaiban. Egy gondolat cikázott át elméjén: — »meg kell őt mentenie.«

Az ablakot halkán felnyitá, s kihajolva a gyenge éji fénybe bámult.

Az ablak alatt állt egy ifju, magas termetű, deli alak, holdtól megvilágított szép arcán az öröm pillanatnyi csilláma tükröződik.

— Tihamér! — suttagá a leány önfeledten.

— Olga, egyetlenem!

— Tihamér, édes, — esenge a leány eszméletre térve, s a veszély tudatában — oh menj, távozz, mielőtt . . .

— Ah, hát mégis igaz a mendemonda

Katonai felhívizsgálat a vármegyeházán d. e. 8 órakor.

Színház: »Hálókocsik ellenőre«, vigjáték.

— (Baranyavármegye közigazgatási bizottsága) ma délelőtt 9 órakor tartotta rendes havi ülését a vármegyeház közgyűlési termében báró Fejérváry Imre dr. főispán elnöke alatt. Az ülésen jelen voltak: Trizler Károly alispán, Koszits Kamill főjegyző, Salamon József kir. tanfelügyelő, id. Jeszenszky Ferenc, Dragonescu Döme kir. pénzügyigazgató, Hinka László, Stajevits János, Lechner Viktor, Mendl Lajos tiszti főorvos, Nagy Jenő tiszti főügyész, Jeszenszky Lajos árvaszéki elnök, Német Lipót, Halvax József, Kovácsffy Kálmán főmérnök, Zsolnay György királyi főügyészi helyettes, Országh Lajos és Simonffay János. A főispán a jövő havi ülést február 14-dikének délelőtti 9 órájára tűzvé ki, Jagits Józsefnek a múlt havi ülésről történt elmaradása igazoltatott. Tudomásul vétetett, hogy a múlt hóban egy kocsis és ló eltartása 34 frt 81 krajcárba került s erről a posta és táviridagazgatóság értesítettetni rendeltetett. Tudomásul vétetett továbbá, hogy a bizottságba a közgyűlés által a folyó évre Kardos Kálmán lemondása folytán megüresedett helyre a megye közgyűlése Halvax Józsefet választotta meg. Végül tudomásul vétettek az árvaszéki elnök, a tiszti főügyész, a tiszti főorvos, az államépítészeti hivatali főnök és a kir. főügyészi helyettes havi jelentései; valamint egy csomó behajthatatlan adó leírása is, mert — mint a pénzügyigazgató megjegyezte — adót leírni az ex-lex állapot dacára is szabad. Az ülésen azonban több érdekes és fontos tárgy oly nagy vitát provokált, hogy az 9 órától 12 óra után tíz percig tartott.

— (Hetey Sámuel Berlinben.) Hetey Sámuel pécsi megyéspüspök, tegnap délelőtt 12 órakor eskette össze Berlinben Szögyény Marich Kamillát, Szögyény Marich László berlini nagykövetség leányát Somssich József gróffal a Pál-templomban. Az esküvőn Vilmos német császár is megjelent magyar huszárezredesi egyenruhában s a templom bejáratánál püspökünk fogadta. A császár az esküvő végeztével mikor távozott, kezét szoritott a püspökkel, a ki tündöklő püspöki orna'usban végezte az esketési szertartást. He-

— hallatszék egy hang az első emeletből, — no várj fiu, hadd lássam legalább milyen képe van az éj tronbadourjának, — szólott az öreg ur, s betette az ablakot.

— Tihamér, ha szeretsz, siess, mentsd meg magad — suttagá a leány elhaló hangon — mentsd meg magad s engem. Oh Isten veled!

— Jó, megteszem, igen, de csak érted — szerelmem — s egy forró csók után eltűnt az ifju a park bokrai közt, a leány pedig a félelemtől és belső izgalomtól kimerülten életlenül rogyott a szoba süppedő szőnyegére.

III.

Három hónap mult el e végzetes éj óta. Olga nagy betegségből labbadt fel. Az orvosok már mind lemondtak volt róla, csak atyja remélt és virrasztott a kedves beteg ágyánál éjjel nappal, kérve a Mindenhatót, tartsa meg szíve gyermekét.

Ezalatt a titkos imádót is fürkészte, de nem tudott reá találni sehogy. Pedig szerette volna tudni ki az? Szerette volna leányát boldognak látni, s azért lelkében megérett az elhatározás, hogy bárki legyen azon egyén, hozzá adja leányát. Nem is képzelhette, hogy leánya érdemetlenre pazarolja kegyét. Azon lépésért, melyet leánya tett, önmagát okozta az öreg. Ha jobban vigyázott volna, nem titkolhatta volna el előtte a leány a dolgot.

— Eh, fiatalok szeretik egymást, miért ne lehetnének boldogok — gondolá az öreg.

Olga betegsége alatt sokat delirizált. Mindig Tihamért hitta. Többet azonban nem mondott, úgy, hogy az öreg el sem tudta képzelni,

tyey püspök a mátkapárhoz mondott beszédben felemlítette, hogy a menyasszony családjához régi barátság, a menyasszonyhoz pedig lelki rokonság fűzi, mert ő volt a menyasszony gyóntató atyja. Kötelessége volt tehát engedni a megtisztelő fölszólításnak, hogy a mai esetét ő végezze. A püspök, a ki igen nagy hatással és élénken beszélt, ezután hosszabban fejtegette a házasság szentségét, intette a mátkapárt, hogy őrizzék meg egymáshoz való szeretetüket késő öregségükig és őrizzék meg, bárha a hazától távol élnek, a magyar hazához való szeretetet, mert a hazaszeretet a legszebb ékessége minden magyarnak.

— **(Peterdy-lakoma.)** A Peterdy Sándor 25 éves színészkedése alkalmából tegnap este rendezett jubileumi előadás után szintársulatunk első rendű tagjai s a közönség köréből a jubilánsnak számos tisztelője a nemzeti kaszinó földszinti étkezőjében gyűltek össze barátságos lakomára, a melyen a legjobb kedv mellett is valóságos ünnepi hangulat uralkodott. Ott láttuk a közönség köréből *Trixler* Károly alispánt, *Jeszenszky* Lajos árvaszéki elnököt, *Nagy* Jenő megyei főügyészt, *Vaszary* Gyula főkapitányt, *Vaniss* Sándor főbíró, *Rech* György tanácsost, *Késmárky* István jogtanárt, *Ország* Lajos földbirtokost, *Dr. Toldi* Béla, *Dr. Ferenczy* László, *Dr. Krasznay* Jenő ügyvédek s még számosakat városunk társadalmának előkelő köreiből. A felköszöntők sorát *Bihari* Ákos, szintársulatunknak ez a rokonszenves tagja nyitotta meg, üdvözölve és életetve a közönség köréből megjelent vendégeket s köszönetet mondva nekik, hogy a szintársulat mai ünnepét megjelenésükkel a nagyközönség ünnepévé avatták. Majd *Trixler* Károly alispán emelkedett föl szólásra s talpraesett felköszöntőjében fejtegette a művészet és műveltség közti benső összefüggést, a művészetek köréből kiemelte a színművészetet, mint a mely nemcsak a szemet gyönyörkedtetni, de a lelket nemesíteni is van hivatva. Ennek a művészetnek egy felkent bajnokát ünnepelni gyűlt össze a mai társaság s azért a közönség nevében, a melynek az ünnepelt annyi nemes élvezetet szerzett, *Peterdy* Sándort életeti. *Pleininger* Ferenc, lapunk szerkesztője utalva a sajtónak arra a hivatására, hogy összekötő kapcsot képezzen a színészet művészgárdája s a nagyközönség között, azoknak művészi alkotásait mellátva a közönség

előtt, s ennek elismerését tolmácsolva a művészek iránt, a sajtó nevében köszöntötte fel az ünnepeltet s biztosította róla, hogy a sajtó munkái egyesítik szívükben azt a szeretetet, a mely a pályatársak szívében él, azzal az elismeréssel, a melylyel a közönség mindig szívesen adózott az ünnepeltnek. Végül *Peterdy* Sándor köszöntö meg a közönségnek, a sajtónak és kedves pályatársainak azt a jóindulatot és szeretetet, amelynek oly számos meghatározó jeleivel elhalmozták s kérte ugy a közönség és sajtó képviselőit, mint pályatársait, hogy azok őt is ugy fogadják szívükbe, amint ő a szívébe zárta művészi pályájának ezt a három jelentős tényezőjét. A felköszöntők sora ezzel befejezést nyert, de a társaság tovább is együtt maradt a legjobb hangulatban, a mihez nagyban hozzájárultak ugy *Schabhüttl* vendéglős konyhájának és pincéjének kitűnő termékei, mint *Rác* Gusztó szívéhez szóló magyar nótái. Majd a kaszinó emeleti termeibe vonult a társaság, hol a fiatalság táncra perdült, ugy hogy az óramutató már régen éjfél után járt, mire a társaság tagjai a hazamenésre csak gondoltak is.

— **(Bizottságok megalakítása.)** A megyei közigazgatási bizottság mai ülésén megalakították a megyei fegyelmi választmányt, a gyámhatósági főlebbviteli küldöttséget, az erdei kihágási másodfoku bíróságot, az erdőrendészeti albizottságot, az adókiivetési ügyekben fölszólamló küldöttséget, a börtönvizsgáló bizottságot és az ipartanácsi bizottságot.

A fegyelmi választmány rendes tagjai lettek: Német Lipót, Hinka László, Dragonescu Döme és Kovácsffy Kálmán. Póttagok: Simonffy János és Salamon József.

A gyámhatósági főlebbviteli küldöttségbe a főispán kinevezte *Jagics* Józsefet, Hinka Lászlót és *Halvax* Józsefet. Az ülés pedig megválasztotta Német Lipótot, Simonffy Jánost és póttagnak *Driesz* Lajost.

Az erdei kihágási ügyekben másodfokban ítélő bizottság rendes tagjai lettek: *Benkő* Gyula, *Jagics* József, id. *Jeszenszky* Ferenc és *Stajevits* János; póttagok: *Driesz* Lajos, Német Lipót, Hinka László és *Simonffy* János.

Az erdőrendészeti albizottságba 13 szavazattal — a szavazás titkos volt — elnöknek Hinka László, rendes tagnak *Ország* Lajos és alelnöknek *Simonffy* János választották meg.

Az adóügyekben fölszólamló bizottság tagjai lettek *Dragonescu* Döme, *Ország* Lajos, *Hinka* László és *Simonffy* János.

A központi börtönvizsgáló bizottság tagjaiul megválasztották *Kovácsffy* Kálmán, *Nagy* Jenő, *Simonffy* János és *Hinka* László. Hivatalból tagjai a bizottságnak a kir. főügyészi helyettes és a megyei tiszti főorvos.

A járásbírói fogházak vizsgáló bizottságának elnökei lettek: *Mohácson* *Stajevits* János; *Pécsváradon* *Driesz* Lajos; *Sásdon* *Halvax* József; *Siklóson* *Ország* Lajos és *Szentlőrincen* *Benkő* Gyula. A bizottságnak hivatalból tagjai a járásbírók, járásorvosok és a kir. főügyészi helyettes.

Az ipartanácsba titkos szavazás után folyó évi szeptember 30-ig terjedő hatálylyal megválasztották rendes tagoknak *Auber* István (*Mohács*) és *Feuerstein* János (*Mágo*cs); póttagoknak *Novák* Sándor (*Siklós*) és *Rauschenberger* Antal (*Nádasd*).

— **(Adományok.)** Az újévi tisztelgések megváltása címén *Mihálovits* Antal gyűjtőívén adakoztak: *Mihálovits* Antal 50 kr., *Köglé* Valéria, *Platz* Anna, *Bartosságh* Józsa, *Haksch* Emilia, *Magda* Pál, *Haksch* József, *Nehrebecky* Ilona, *Gonda* Mária, *Simon* György, *Nendtvich* Vilma, özv. *Nendtvichné* *Ortner* Mariska 20—20 krajcárt.

— **(Agyonütötte a fa.)** *Balázs* Ferenc patacsi lakos a napokban a káptalani erdőben fát vágott s amint a fa derekát bal-tával vágta, nem vette észre, hogy annak belseje korhadt. A fejszecsapások alatt a korhadt belsejü fa dűlni kezdett s még mielőtt *Balázs* kiugorhatott volna alóla, leütötte. *Balázs* Ferenc oly súlyos sérülést szenvedett a fején, hogy néhány órai kintlódás után meghalt. *Dr. Trixler* Rudolf járásorvos tegnap utazott ki Patacsra a szerencsétlenül járt favágó hullájának felboncolására és a vizsgálat megejtése végett.

— **(A vármegye és a rabok.)** *Baranyavármegye* közigazgatási bizottsága mai ülésében azzal a kérdéssel is foglalkozott, hogy a királyi ügyészség rabjai közül melyeket és hol alkalmazhat a vármegyházán házi teendő elvégzésére. Eddig vagy harminc év óta a rabok söpörtek, fűtöttek és fát vágtak a vármegyházán, amit azonban *Zsolnay* György kir. főügyészi helyettes most tiltott. Eltiltotta pedig azért, mert a rabok — bár

ki legyen az a fiatal ember. Végre győzött az ifju természet, s *Olga* felgyógyult.

Az öreg nem akarta kérdéseivel felizgatni, azért tehát hallgatott, s csak az alkalmat leste, melylyel leránthatja a titokról a leplet.

* * *

Susogó koronájú östölgyek meredeznek az égnek, s regélnek egymás nyelvén csodás kalandokat, mig az erdő esermelye csobogó hullámaival mesél boldogságról, szerelemről a kis nefelejtseknek, melyek partjait szegélyezik. A kis virágok aztán tovább adják a mesét édes illatukkal, melyet a kóborszellő szárnyaira vesz, hogy elvigye szerte a világra, vigaszul a kunyhó szegényének s a kastély büszke hölgyeinek. S hányan nyernek vigaszt!

Sebestyén ur kastélya felett jó kétszáz lábnyira, a hegyoldalban fakad egy kis forrás.

E forrás partján ül egy ifju. Arcán sóvár vágygyal bámul a kastély egyik ablakára, mintha tekintetével akarna odavarázsolni egy drága alakot. Lovagló korbács van mellette, lova nem igen távolra tőle legelész.

Az erdő zeng a hajtók kiáltásaitól, a vadállatok riadt ordításától. A fiatal ember fel sem veszi e zajt. A parti nefelejtsekből fűzért fon, mely művészi kivitelben négy betűt ábrázol: »Olga.«

Egyszerre rekedt ordítás hallatszik, utána két lövés. A lövéseket eleinte halotti csend váltja fel, majd egy rémült »segítség« kiáltás.

Az ifju vést sejtve előrántja revolverét,

áttörtet a cserjéken s még épen jókor érkezik, hogy egy golyóval megmentse *Sebestyén* urat a medve karmaitól.

Az öreg úr megmentője nyakába borult:

— Köszönöm öcsém, köszönöm — rebegték ajkai. Magam sem tudom, hogy esett. Elhibáztam, pedig sohasem hibázok. De mikor oly rémesen . . .

Aztán magához térve folytatá:

— De te magyarosan befizettél neki. Derék gyerek vagy öcsém. De mi is hát a neved; egészen elfeledtem kérdezni?

A fiatal ember szomoruan nézett az öreg urra.

— Ne kérdeje urambátyám, csak most ne — esedezem.

Az öreg meglepetve tekintett rá:

— Be furcsa vagy! De hát bánom is én, bárki fia vagy, meghálálom, amit tettél. Kivánj valamit, szavamra megadom.

A fiatal ember keble dagadt. Ime, most visszaélhetne az öreg úr tudatlanságával s megkaphatná azt, a kiről álmaiban annyit álmodott.

Búsan felelt:

— Bátyám, vonja vissza a szavát. Magát tőlem örvény választja el, melyet nem lehet áthidalni. Én *Somlóy* *Ödön* fia, *Tihamér* vagyok.

Érdessy *Sebestyén* visszatántorodott e név hallatára. Arcán pillanatra felvillant a régi gyűlölet, keble hatalmasan emelkedett a visszaemlékezések súlyos terhe alatt, aztán ránézett a fiatal emberre, kinek szép arcán a borongó

fájdalom vad keserve ült s visszatért ajkára a jóakaró mosoly, az ifju felé nyujtá kezét s meghatottan mondá:

— A fiu jóvá tette az apa hibáját. Ime, én elfeledem a multat. Most már kívánhatsz fiam tőlem szíved szerint. Atyádnak, a megboldogultnak emlékére fogadom, hogy megadom, amit kívánsz.

— Akkor hát adja nekem bátyám *Olgát*, kivel már oly rég szeretjük egymást.

— Ahán — nevetett az öreg — tehát te voltál az éji lovag, ki előlem olyan szépen megszökött? Ezt sem álmodtam volna soha! Hahaha! Szép história.

— Igen bátyám, én voltam, — s most elbeszél az öregnek mindent, nem titkolva el semmit.

Az öreg urnak könnyek gyűltek a szemébe, mialatt az ifju beszélt neki boldogságról, szerelemről, a szerető leányról, ki várja a lovagot, hogy felkeltse csipkerózsza álmából.

* * *

— Itt hozom a troubadourot rossz leány, aztán most már vége legyen az esti szerenádnak, mert ilyen agg csont, mint én, nem élhet már szerelemből, annak éjszaka nyugalom kell, mondá az öreg, *Olgát* *Tihamér* karjaiba zárva, s hangosan nevetve, midőn azok félnken váltották az első megengedett csókot, mialatt az erdő visszhangja ezerszeresen csattogta vissza az éji nyugalomra térő kis csalogány bucsuzó dalát.

Tiborc Ágost.

rövidebb időre vannak elítélve és a legjobb magaviseletűek — nemcsak minden fölügyelet nélkül dolgoznak a vármegyeház udvarán és folyosóin, sőt a hivatali szobákban is ők söpörnek minden ellenőrzés nélkül és a postára a hivatalos csomagokat is ők szállítják, mikor is csak egy hivatalos szolgálat kíséri őket. Ez pedig mind olyan körülmény, mely közbiztonsági tekintetektől kifogásolható és előre nem látható következményekkel is járhat, tehát a főügyészi helyettes a raboknak ilyen dolgoztatását beszüntette s ezt ma a közigazgatási bizottságnak be is jelentette. A közigazgatási bizottság kimondta, hogy ezután csak szigorú fölügyelet mellett dolgozhatnak a rabok a vármegyeházának úgy folyosóján, mint udvarán és a hivatalos helyiségekben a tisztogatást is csak kellő ellenőrzés mellett végezhetik. A postai szállításra rabok egyáltalában nem alkalmazhatók; s vagy fiókpostát kérnek a vármegyeház épületébe, vagy megkeresik a belügyminisztert, hogy a postai szállítás végzésére egy szolga és egy kéziköcsi kiadásait államsegélyvel fedezze.

— **(Megint a cigányok.)** Fáraó népe határozottan legtöbb dolgot ad a hatóság embereinek, mert tíz büntény vagy lopás közül — régi gyakorlat szerint — kilenc esetben *cigány* a tettes. Észrevétlenül lopóznak ezek a nomádok az egyes előre kiszemelt falvak és községek határába, a hol felütve sátorfájukat, vagy mint kártyavetők, üstföldözők, gyékény-kötők, vagy mint koldusok bejárják a falut s ellopnak mindent, mi kezük ügyébe akad. Hosszu-Hetényben a napokban ismét elfogtak két cigányt, a kik rosszban sántikáltak. Ugy történt a dolog, hogy *Haberegger* Vilmos ottani lakos udvarából éjnek idején valakik hat pár libát elhajtottak. A tetteseket rövid idő alatt sikerült Koncsia Lyubó és Malavec Jócó cigányok személyében elcsipni, kiknek bizonyára el fogják venni a kedvüket a kalandos pecsenye-szerzéstől.

— **(Ismeretlen öngyilkos.)** Schwahut Vince m.-peterdi lakos a napokban kertjében egy almán egy ismeretlen ember hulláját találta lógva. Az esetről értesítették a hatóságot, az ismeretlen kilétét azonban nem sikerült megtudni. Az öngyilkos ember a munkás-osztályhoz tartozó, körülbelül harmincöt éves férfi. Zsebeiben mit sem találtak, a mi kilétéről felvilágosítást adna s így agnoszcálása végett megindították a vizsgálatot.

— **(Az erdészeti bizottságból.)** A megyei erdészeti bizottsághoz a múlt hónapban 106 ügydarab érkezett. Hátralék volt november hóról 34; összesen tehát elintézendő volt 140 ügydarab. Ebből elintéztetett ülésen kívül 26 és ülésben 98, összesen tehát 124 ügydarab. A folyó hóra elintézetlenül áthozatott 16 ügydarab.

— **(Közüti kiadások.)** A törvényhatósági közutakra folyó évben fölhasználandó fedanyagok kiadását ma járásokint megállapította a megyei közigazgatási bizottság. E szerint a pécsi járásra 16 ezer forintot, a siklósira 20 ezret, a baranyavárra 28 ezret, a mohácsira 11 ezret, a hegyhátira 12 ezret, a pécsváradira 8 ezret és a szentlőrincire 21 ezer forintot meghaladó összeg irányoztatott elő. Összesen 116 ezer forint.

— **(Családi csendélet.)** Malina János ócsárdi lakos már régebb idő óta folytonos viszályban élt a feleségével s dacára a férj számtalanszor megismételt kérelmének, hogy váljanak el, a feleség csökönnyösen megmaradt a férje mellett. F. hó 8-án Malina kissé kótyagos állapotban talált haza vetődni, mi annyira dühbe hozta a feleségét, hogy férjét megtámadta, földre teperte s egy seprőnyéllel ütlegelni kezdte, miközben a szegény férj néhány jelentékenyebb sérülést szenvedett a fején. A megvert férj a felvétetett orvosi láttelel alapján panaszt emelt felesége ellen a bíróságnál.

— **(Sok a jegyzők dolga.)** Mágocs nagyközség jegyzője az iránt folyamodott a megyei közigazgatási bizottsághoz, hogy en-

gedtessék meg neki mindjobban növekvő jegyzői és anyakönyvvezetői teendőinek könnyítésére egy segédjegyző alkalmazása. Az állami anyakönyvi felügyelő is úgy véleményezte, hogy a mágocsi anyakönyvi kerület sok dolgot ad s ez alapon egy helyettes anyakönyvvezető kinevezését javasolta azzal, hogy a segédjegyző fizetésének felét, kétszáz forintot az állam megtérítene. A közigazgatási bizottság ez alapon pártolól fogja felterjeszteni a kérelmet a belügyminiszterhez. Ugyanily kérvényt adott be a bakócai körjegyző is; ez ügyben azonban a jegyzői hivatal ügyforgalmi kimutatása hiányozván, határozatot csak az ügyforgalom megismerése után fog hozni a közigazgatási bizottság.

— **(Elhajtott malacok.)** Javában működnek a malac-tolvajok. Csak nemrég adtunk hirt olvasóinknak egy H.-Hetényen történt malaclopásról s most már megvan ennek az esetnek a párja, mely Rácpetrén történt, ahol Schwamm Lipót udvarából eddig ismeretlen tettesek hét darab süldő malacot elhajtottak. A tetteseket nyomozzák.

— **(Az Athleta-bál)** az ez idei farsang legfényesebb táncmulatságának ígérkezik, és mint az előkészületek mutatják, az is fog lenni. A meghívók szétküldését is megkezdte a rendezőség s ha valaki véletlenül nem kapott, de a meghívóra igényt tarthat, sziveskedjék a rendezőségéknél jelentkezni.

— **(Illetékességi vita.)** Zsolnay György, kir. főügyészi helyettes, a megyei közigazgatási bizottság mai ülésén illetékességi vitát indított meg arra nézve, hogy a hatáskörébe vágó fegyelmi ügyekben másodfoku ítéletre hivatva tartja-e magát a megyei közigazgatási bizottság, — vagy pedig Pécs város közigazgatási bizottságát tartja-e illetékesnek? Nagy Jenő, Kossuth Kamill és Német Lipót hozzászólásai után a bizottság kimondta, hogy az ügyészség körébe tartozó fegyelmi ügyekben magát nem tartja illetékesnek, mert az ügyészség Pécsváros területén van s a fogházban bennlakó s ott alkalmazott tisztviselők, fogházfelügyelő és börtönőrök pécsi lakosok.

— **(A baranyavári kasszalopás.)** Az 1896. évi október 13-án Baranyavárott történt kasszalopásból kifolyólag *Dragonescu* Dömjén pénzügyigazgató ma előterjesztette a megyei közigazgatási bizottság ülésén, hogy az 1284 frt 13 krajcár állami adóhiány megtérítésében a jogerős ítéletek alapján, a fenti tőke és az ellopás napjától számítandó 5%-os kamatai erejéig *Vidak* Béla körjegyzőt, *Mészár* Jaksá bírót és *Gazsó* István pénztarost egyetemlegesen első sorban elmarasztalta; másodszorban pedig Baranyavár községet. Vagyis ha nevezettek a jogerőtől számítandó 15 nap alatt nem fizetnének s közigatásilag tőlük ez összeg behajtható nem lenne, akkor a község köteles akárt megfizetni. A határozatot *Német* Lipót és *Simonffay* János hozzászólása után a bizottság jóváhagyta.

— **(Posta-ügyek.)** A szentlőrinc-nasici helyiérdekű vasut vonalán Okorágh-Kárász állomáson két község, Okorágh és Monosokor postahivatalt kért felállítani, hajlandónak mutatkozván évi 88 forinttal hozzájárulni a hivatal fenntartási költségeihez. Ez alapon a postahivatal fel is fog a jelzett állomáson állíttatni, a mint ezt ma a megyei közigazgatási bizottsági ülésen be is jelentette *Kovácsffy* Kálmán kir. államépítészeti felügyelő. Postát kért Kárász község is magának, de mivel a hozzájárulási költségeket fizetni nem volt hajlandó, a keresk.-miniszter e kérését nem teljesítette.

— **(Fegyelmi egy főszolgabíró ellen.)** Baranyamegye Vaszar községe egy vadászati bérleti ügyből károsodást szenvedén, az ebből kifolyólag indított pört elvesztette abból az okból, mert *Kiss* Aladár, akkori hegyhátai főszolgabíró, nem kézbesítette a határozatot a feleknek s azok a határozatról csak két esztendő múltán értesültek. Az ügy ennek folytán a belügyminiszterhez került

s a miniszter most utasította a megye közigazgatási bizottságát, hogy nevezett főszolgabíró ellen a hanyag kézbesítésért, az akkori községi előjáróság ellen pedig az ügyből kifolyólag rendelje el a fegyelmi vizsgálatot. A főszolgabíró azonban időközben nyugdíjaztatott és a vagyoni felelősség ellenében nem lett kimondva. Mindennek dacára a megye közigazgatási bizottsága a miniszter utasítása szerint a fegyelmi eljárást megelőző vizsgálatot úgy a nyugdíjazott főszolgabíró, mint a községi előjáróság ellen elrendelte.

— **(Elhunyt néptanító.)** F. hó 9-én délután 3 órakor hunyt el Pécsen Zalai Blázsovits Ferenc néptanító, 46 éves korában. Az elhunyt temetése f. hó 11-én délután 3 órakor lesz a közokmányból a budai külvárosi temetőbe. A gyászmisét f. hó 12-én délelőtt 10 órakor tartják a Ferenc rendiek templomában.

— **(A szigetvári kereskedősegedek asztaltársasága)** szombat este a Kaszter-féle vendéglőben tartotta az idén első társas összejövetelét, felolvasó estélyét. A tárgysorozat felolvasásából és szavaltából állott. *Schwarz* Lajos olvasott fel néhány részletet *Kossuth* Lajos betegségről és temetéséről, figyelmeztetve a hallgatóságot a nagy hazafira, annak önzetlen és önfeláldozó működésére. *Singer* Ármin »Keresd az Istent« című költeményt adta elő. Majd *Fischer* Sándor a »Gyáva« című költeményt szavaltta el. Az előadást a jelenlevők megélték és taps által fejezték ki tetszésüket.

— **(Fegyvergyakorlatok és a hivatalnokok.)** A belügyminiszter körrendeletet intézett a törvényhatóságokhoz, melyben arra figyelmezteti őket, hogy azon hivatalnokok helyettesítéséről, kik a honvédség állományához tartoznak s fegyvergyakorlatra bevonulni kötelesek, időről-időre kellő időben gondoskodjanak, mert a honvédelmi miniszter ezután nem hajlandó ezeket a bevonulás alól fölmenteni azon a címen, hogy a hivatalokban nélkülözhetetlenek. Eddig ugyanis évről-évre növekedett az ilyen címen kérvényezők száma, s ez indította a honvédelmi minisztert arra az intézkedésre, hogy a fölmentések számát megszorítsa és csak egyes, különös méltánylást érdemlő esetekben adjon helyet a kéréseknek.

— **(Megrepedt ágyu.)** Az amerikai technikusok fiasokját jelenti az a hír, a melyet NewYorkból hoz a táviró. E szerint az a nyolc hüvelykes öntött acélból való próbaágyu, a melynek készítésére a kongresszus 40.000 dollárt szavazott meg, a Sandy-Rookban tartott próbálövésnél a 36.500 angol fontnyi normális feszítőerő hatása alatt a 15-ik lövésnél megrepedt.

— **(Visszafizetett adó.)** Január elsejétől kezdve az állam szedi be a sör és cukor után fizetendő fogyasztási adót. De mert kereskedők és italmérők eddigelé még el nem fogyasztott cikkek után is befizettek a városnál, mint a fogyasztási adók bérlőjénél, az adót, ezen összegek most visszafizetendők. Az elszámolás iránt a pénzügyigazgatóság már meg is tette az intézkedést.

— **(A báttaszéki templomépítés.)** Mint értesülünk, a báttaszéki templomépítés ismét elhalasztott bizonytalan időre. A templomépítésre hirdetett versenytárgyalás eredménytelen maradt, a mennyiben a beérkezett két ajánlat messze fölülmúlja a templomra szánt összeget és a lakosság újabb hozzájárulási képességét. Ugyanis a Hoffhauzer budapesti építész tanár góthstílyű templom tervezete, melyre a versenytárgyalás történt, 135 ezer forint, míg a versenyben részt vett Schlauch pécsi építész 202.000, Bitta rimaszombati építész pedig 180.000 frtos ajánlatot tett a templomépítésre. Ily körülmények között figyelemre méltó az a mozgalom, melynek célja egy 130 ezer frtos templom építése, a mi által a lakosság nem lenne újabbban megterhelve, a mit különben sem birna el.

— **(A megyei közkórház ügyei.)**
A megye közigazgatási bizottságának mai ülésén *Mendl Lajos dr.*, megyei tisztifőorvos bejelentette, hogy a mohácsi László-közkórház bekerítésére és a kerítésmentének befásítására a bizottság által régebben engedélyezett 185 forint e célra nem elegendő s összesen négyszáz forint szükséges a kiadások fedezésére. A bizottság a kér. összeget a kórházi alap-tőke terhére meg is szavazta. — Továbbá, mivel a kórház örökösen pénzzavarokkal küzd, kétezer forint előleget kér a megyétől, mert a megye éppen ennyi betegápolási díjjal tartozik a kórháznak. Ezt a forgalmi tőkét a bizottság a betegápolási alaphól szavazta meg, olyan feltétellel, hogy az visszatéríthessék a befolyó betegápolási hátralékokból. — *Rüll János dr.*, kórházi főorvos fizetésének 800 frtról 1000 frtra emeléseért a megyei közgyűléssel együtt a közigazgatási bizottság is felir a belügyminiszterhez. A kórházi gondnok számára 100 frt jutalmat javasolt a kórházi bizottság a múlt évre megszavazni a kórházi alaphól. Az erre vonatkozó határozathozatal azonban a bizottság felfüggesztette a jövő ülésig, a mikor is az alispán a kórházi alap minéműségéről és rendeltetéséről is előterjesztést fog tenni.

— **(Baranyamegye egyévi adója.)**
Baranyamegye közigazgatási bizottságának mai ülésén *Dragonescu Döme* kir. tanácsos, pénzügyigazgató, előterjesztette a megye egész területén a múlt évben befolyt adókról szóló kimutatását. Az 1897-ik év végén adóhátralék volt a megye területén 207.423 frt; előíratott az 1898. évre 1,767.670 frt; összesen tehát 1,970.093 frt. Ebből leíratott 128.583 forint; maradt tehát behajtandó 1,846.510 frt adó. Az egész év folyamán pedig befizettetett ebből 1,685.296 frt; hátralék maradt 161.214 frt, tehát kevesebb, mint az előző 1897. év-

ben; a befizetés pedig 12.162 frttal nagyobb volt, mint 1897-ben. A vagyoni felelősség az adók beszédésénél 64 községre mondatott ki, de tényleg csak 35 községgel szemben alkalmaztatott, a hová állami adóvégrehajtók is küldettek ki az adók behajtása végett. Az összes jövedéki adóbevételek voltak 4,969.619 frt 99 krajcár; 36.757 frttal kevesebb, mint a múlt évben. A sójövédék bevétele 80.071 frttal szintén csökkent. Az első csökkenést a fillokszera, az utóbbit a megye területén Dárdán levő sóhivatal meg nem felelő elhelyezése okozza, a hol nem vesznek sót, mert szállítása többbe kerül, mintha Eszékről veszik. A mi a pénzügyigazgatóság ügyforgalmát illeti, az a múlt évben a következő volt: 1897-ről elintézetlenül 2567 ügydarab maradt; ehhez jött 1898-ban 59.546 ügydarab s az összes 62.114 elintézendő ügydarabból elintéztetett 57.751; elintézetlen maradt 4363 darab. A földmívelési ágak szerinti birtokrészletek átírását tekintve 1897-ben 59.658 drb birtokrészlet volt átírandó, melyhez 1898-ban 71.167 birtokrészlet jött; összesen tehát 130.825 birtokrészlet volt átírandó, miből 89.199 lett átírva. A bor és huszfogyasztási adók megváltását illetően a megyében megváltotta a fogyasztási adót 35 község, biztosította 305 és 18 községre ráutaltatott az adó; az összes biztosítási összeg 293.600 frtot tesz ki, míg 1897-ben 306.000 frt volt. A mi a dárdai sóhivatalt illeti, *Német Lipót* bizottsági tag felszólalt, hogy a bizottság tegye meg a lépéseket, hogy a sóhivatal az alkalmatlan székhelyről a megye székhelyére, Pécsre helyeztessék át. A felszólalásra a bizottság elhatározta, hogy a pénzügyigazgató a kérdéssel részletes jelentést dolgozzon ki s az ügyre vonatkozólag ennek alapján fognak a jövő közgyűlésen határozni.

— **(Fegyelmi vizsgálat egy tanári kar ellen.)** Baranyavármegye Siklós

nagyközségének iskolaszéke *Salamon József* kir. tanfelügyelőhöz feljelentést tett a siklói polgári iskolának igazgatója és három tanára ellen, kérve azok ellen a fegyelmi eljárás megindítását. A feljelentés *Rédei Károly* igazgató, *Mácsai Antal* és *Finta Ignác* tanárok ellen, valamint *Tinyó János* tanár ellen oly vádakot tartalmaz, melyek beigazolása esetén azokat teljesen kompromittálja. *Mácsai Antal* többször megsértette az iskolaszéket; *Finta* és *Rédei* iszákossággal és megvesztegethetőséggel vannak vádolva; továbbá kötelességmulasztással is. *Tinyó János* ellen az a vád, hogy egy iskolai gépet elzalogosított; *Finta Ignácra* pedig azt mondja a feljelentés, hogy nyilvánosan arcul ütötték egy vendéglőben. A tanfelügyelő az iskolaszék feljelentését a megyei közigazgatási bizottság mai ülése elé terjesztvén, a bizottság a négy tanár ellen a fegyelmi vizsgálatot elrendelte.

— **(A lelkészek pótdómentessége.)** A m. kir. közigazgatási bíróság egy elvi jelentőségű határozatában kimondotta, hogy a lelkészek községi pótdómentessége nem tulajdon kérdésén, hanem azon fordul meg, hogy a javadalmat a lelkész az illető egyházközségben viselt lelkészi hivatala után élvezze. Az a körülmény, hogy a lelkészi javadalmi ingatlanokra eső állami adók fizetését az egyház magára vállalta, a lelkészi ingatlanok községi pótdómentességét meg nem szünteti.

— **(Beleesett a Dunába.)** Szerencsétlenség történt Duna-Szekcsőn. Egy tiz esztendősi fiú beleesett a Dunába. Szakács Lászlónak hívják a fiút, a ki csuszkalni ment a jégre. A gyenge jég leszakadt a fiú alatt, a ki a víz alá merült. A parton álló emberek csak nagy fáradsággal tudták a fiút a vízből kimenteni. A vigyázatlan fiút most a szülei odahaza ápolják.

gálta a partot. Maggyt sehol sem látta, tehát az már valószínűleg hazament.

— Köszönettel fogadom a meghívást kapitány, — szólt Frank, miután meggyőződött, hogy eredeti szándéka meghiusult — csak arra kérem, hogy ne a szobában, hanem itt a fedélzeten reggelizzünk. Vannak rá okaim.

— Jó, jó, amint önnek tetszik. Holláh, siessetek fiúk!

Kevés perc múlva egy üvegekkel, poharakkal és ételekkel megtelt asztalt hoztak elő, mely mellett Mórís és Frank helyet foglaltak.

— Tessék hadnagy és váltsunk végre néhány okos szót egymással, mondta a kapitány, megtöltve a poharakat. Eddig vajmi pokolian keserves arcot vágott; mi zavarta meg számításait?

— A Mosquitó, uram. Ma délelőtt igen fontos dolgokat akartam elintézni s ezek egyikét kegyed lehetlenné tette.

— Ezt valóban sajnálom, de csak nem javíthatatlan az állapot?

— Remélhetőleg nem. De meg kell bocsátania, a miért legfeljebb egy óra múlva el fogok távozni. Még ma délelőtt Osceolába kell mennem.

— Akkor itt maradhat, — válaszolt a kapitány — a Mosquitóval fogom oda szállítani.

— Köszönöm kapitány, de ez nem felel meg tervemnek. Nem arra fektetek súlyt, hogy a várost felkeressem, hanem hogy ennek ürügye alatt ismerkedhessem meg egy *Raffles* nevű emberrel, kinek az *Albemarle* öbölben kocsmája van.

— Ah ugy, ez már más. Hát a szigeten hogy állanak a dolgok?

Midőn éppen el akarta hagyni a szobát, belépett Berry, a ki a szolgálatot teljesítette.

— Nos, mi hír? kérdezte Frank gyorsan.

— A »Mosquitó« Kitty Hawk előtt horgonyt vetett és felhuzatta a jelt: »Állomásparancsnok kihallgatásra.«

— Teremtette! kiáltott Frank az ablakhoz lépve és kitekintve, mit jelent az?

— Én nem tudom, válaszolt a hivatalnok. A riportzászló alatt lobog valami sajtáságos fehér dolog, a mit nem tudok tisztán kivenni. A jelzőkönyvben sincsen felvéve.

— Különös, mondta Frank, a látesövet arra irányítva. Az egy szabálytalan négyszög, két kis szalaggal külső szegletein. Nézzen utána még egyszer a jelzőkönyvben, bizonyára összefüggésben kell lennie a riportzászlóval és valami különleges jelentőségének kell lennie.

Mialatt a hivatalnok elsietett, hogy a jelzőkönyvet hozza, Frank gondolkozva maradt állva az ablaknál. Az ágyúnaszád jelenlegi megérkezése reá nézve kellemetlen volt. Ha nem jelennek meg a megbeszélte légyotton, attól kell tartania, hogy Maggy elárulja és meghiusítja további terveit. És még sem talált kibúvót; szolgálati kötelezettsége a Mosquitóra szólította, melynek kapitánya bizonyosan fontos híreket hozott részére. És vajjon Maggy nem adta annak tanuságát, mennyire bizik benne? Ha a légyott helyére megy, meg kell látnia az ágyúnaszádot és a kitzűött jelt s gondolhatja, hogy nem a szándék, szavát meg nem tartani, hanem a kötelesség tartotta őt vissza attól, hogy vele találkozhassék.

— Itt van a jelzőkönyv, mondta Berry visszatérve; Myers altiszt sem ismeri a másik jelt.

— **(Meglopott szolgabíró.)** Molnár Kázmér mohácsi szolgabíró, kit a vármege alispánja ideiglenesen a baranyavári járási főszolgabíró mellé rendelt ki a felszaporodott ügyek földolgozására, följelentést tett a dárdai csendőrségnél, hogy dárdai szállásáról ellopták 90 forintot érő téli bundáját. A csendőrség a nyomozást megindította.

— **(Harmadik gyógyszerész Mohácson.)** Ferenci Andor pécsi lakos okleveles gyógyszerész a belügyminiszterhez folyamodott Mohácson új (3 ik) gyógyszerészeti állítása iránt. A belügyminiszter elrendelte Mohács nagyközség meghallgatását.

— **(Utonállók.)** Hernek György nagykonduai gépfűtőnek Anna nevű tizenéves leánya Sütvény pusztán lakó rokonainál tartózkodott. Gyalog szerrel vissza akart térni Nagy-Kondára szüleihez. A döbröközi határban két idegen, gyanús külsejű ember megállította az egyedül haladó kis leányt. Ez semmi rosszat sem sejtve, bátran elmondta a kérdezőknek, hogy minek hívják és hová megy. Beszélgetés közben a két ismeretlen hirtelen rávetette magát a leányra és fojtogatni kezdték. Szerencsére két döbröközi ember közeledett feléjük, kik a leány sikoltását hallották és segítségére siettek. A két haramia azonban idejekorán megugrott. A döbröközi emberek mégis felismerhették az utonállókban két gyulajóvánci cigányt. Most a csendőrség nyomozza őket.

— **(Farsang.)** Vidám kedélyű és állandóan jó kedvű Karneval herceg az idő gyors szárnyain közeledve s nem törődve az ex-lex állapottal, immár megkezdte uralkodását. Eladó leányok, házasulandó legények és a vig cimborák, mintha a jövő zenéjét hallották volna, a mint Karneval maszkos udvarával, dobbal, sippal, csörgősipkás bohócaival megérkezett, hogy az idej, rövid farsangi ural-

kodását megkezdje. A közönség nagy része azonban csöndes rezignációval fogadta a csörgősipkás udvart, mert van valami nyomasztó a levegőben, van valami szomorú az idők járásában, ami nem alkalmas farsangi hangulat ébresztésére. A legkitünőbbben animált bálkirályok is némi kétségek között küldték frakkjaikat és klakkjaikat vasalni és bizonyos töprengéssel tekintettek a ködös jövőbe, melynek szürke homályában a legnagyobb bizonytalanság lappang. Az elite-bálok immár a fehér hollóhoz hasonló ritkaság számban tűnnek föl a farsangi mozgalmak között s az emberek vigalmi kedvüket a szűkkörű összejövetel és disznótorok patriachalis viszonyaihoz képest mérik és a nyilvános mulatozás nagy költség igénylő luxusa helyett, a házi mulatságok kényelmesebb, de olcsóbb nemét választják. És Karneval herceg bámulva fogja tapasztalni, hogy a hü és loyális alattvalói az idén hihetlenül megfogytak.

— **(A Mars csatornái.)** Ismeretesek Schiaparelli híres csillagász fejtegetései, melyekkel be akarja bizonyítani, hogy a Mars csillagon csatornák vannak, a miket meg is figyelt. A csillagász szenzációs felfedezéseivel szemben most dr. Arulli teramoi ismert csillagász ellenkező véleménynek ad kifejezést s kijelenti, hogy Schiaparelli felfedezései egyszerű optikai csalódások. Számszerűleg bebizonyítja, hogy a Marsot a legtökéletesebb teleszkoppal nem lehet világosabban látni, mint akár a holdat egy közönséges színházi látcsővel s hogy a mint azon nem konstatálhatunk egyes alakulásokat, a Mars-csillag ugynevezett csatornái sem egyebek optikai csalódásnál. Az optika előrehaladása egyszer talán dönteni fog abban, vajjon a két hírneves csillagász közül az egyik sokat látott-e, vagy a másik keveset.

Órajavítások! A legutóbbi időben annyira felszaporodtak az órajavítási munkálatok, hogy Schönwald Imre pécsi órás és aranyműves nemcsak egy teljesen külön javító műhelyt rendezett be, hanem a legjelesebb munkaerőt szerződtette e célra. Ezenkívül felszerelte üzletét mindennemű óraszerkezeti alkatrészekkel úgy, hogy ha valamely órába valamelyik alkatrész megromlik, vagy hibát kap, az nem javíttatik ki, hanem egy teljesen új, hibátlan alkatrészszel kicseréltetik. Oly javítás ez, mely nemcsak gyakorlati érzékre vall, hanem elismerésre is méltó, hiszen tudni való, hogy a javított órársz rendszeren nem jó s nem működik hibátlanul. Akinek tehát javítani való órája van, az forduljon egyenesen Schönwald Imre király-utcai ékszerészhez, hol a legteljesebb garanciát nyerheti az ügyes és lelkiismeretes munkára.

Művészet, irodalom.

Peterdy Sándor.

Jeles hadvezérek, nagy politikusok s hírneves publicisták neveivel szokás cikket kezdeni, s midőn arról van szó, hogy egy a helyi társulatnál működő művész huszonöt éves színesszjubileumát tartja, úgy véltük, hogy a magunk részéről abban a kitüntetésben részesítjük az ünnepeltet, melyben csak hadvezérek, nagy politikusok, s hírneves publicisták részesülnek, Peterdy Sándor nevével kezdjük azt a cikket, melyben a jubilaris előadásról számolunk be a közönségnek. . .

A tegnapi est sikere valóban a jubilaris színész nevéhez fűződik, ő volt az egész előadás fénypontja.

Peterdy Sándor színészkedésének huszonöt

— Mit sem tesz, Berry; jelezze: »megértettem« rendelte el Frank, gyorsan elhatározva magát, a hajóra fogok menni.

Alig öt perccel később elindult egy csónak a Mosquitóól és csaknem Frankkal egyidejűleg jutott a parthoz, a ki mialatt beszállott, úgy vette észre, mintha egy emberi alakot látott volna a parti sziklák között, a ki az ágyúnaszádra figyelt s midőn erősen odanézett, egy domb mögé bujt. Nem tartotta kizártnak az érzéksalódást, de az utóbbi éj tapasztalatai után nem kételkedett többé Frank, hogy jól látott. A csempészek gyanakszanak és résen vannak.

Morris kapitány a telszállónál fogadta a fiatal hadnagyot.

— Ez helyes hadnagy ur, kiáltott kezét nyujtva, örülök, hogy eljött. Mi újságot hoz?

— Nem sokat, kapitány úr. Azt hittem, kegyedtől fogok ilyet hallani.

— Tőlem, akkor rosszul jár, nevetett a Mosquitó parancsnoka. Ha nincs több közlendője részemre, mint nekem az ön részére, úgy nagyon keveset fogunk beszélni.

— Akkor mért hivatott, kapitány? kérdezte Frank boszasan.

— Miért, a hóhérra hadnagy, azt hiszi, hogy valami gyönyörűség ezek között az átkozott partok között cirkálni? Az ember iparkodik a szolgálatot megkönnyíteni. És mivel az ön kiégett sziklái bizonyára ritka alkalom van szórakozásra s főleg az élmezés is rosszabb, mint a Mosquitón, tehát gondoltam, hogy reggelizzék velem és csevegjünk egy órát egy üveg bor mellett. Nem tesszik ez önnek?

— Ma valóban nem, bármennyire lekötél is a kegyed barátsága. Ha tudtam volna, hogy így áll a dolog, nem jöttem volna. A jel parancsot és nem meghívást mutatott s azonkívül — tette hozzá — a jelzésre feltekintve, nem tudtam kivenni, mit jelent az a különös fehér jelvény ott? Már sokat törtem rajta a fejemet.

A kapitányt hirtelen oly hatalmas nevetés fogta el, hogy oldalát fogta és a könyvek csorogtak le arcán.

— Tehát azt komolyan vette, kiáltott — és a fehér zászlót — haha, hadnagy ez csakugyan — nem, ez, ez nevetséges a legnagyobb mértékben.

— Nekem nem kapitány, válaszolt Frank kedvetlenül, nekem ez a tévedés átkozottul kellemetlen.

— Nem tehetek róla, nevetett Mórís. A jelszabályzatban van a hiba. Az admirali hivatal — sajnos — nem határozott meg egy jelt, mely a reggelire való meghívást jelentse, tehát ott panaszkodjék. Hogy azonban jelt adjak önnek, hogy mire gondolok, haha, — de ne nézzen rám oly haragosan hadnagy, felhuzattam a zászló mellé a szakács kötevényét.

Ez a váratlan felvilágosítás teljesen megsemmisítő hatást gyakorolt Frankra. Egy pillanatig bámulva tekintett a kapitányra, de azután boszankodása dacára erőtt vett rajta a helyzetnek tagadhatatlanul komikus volta és részt vett az öreg tengerész nevetésében.

— Istennek hála, kiáltott ez utóbbi, csak hogy már megszűnt mogorvasága. Hanem most már menjünk le a szobámba, ott már minden készen van az ütközethez.

— Egy pillanatra — szabad kérem egy látcsövet, s midőn egy matróz azt felhozta, Frank figyelmesen vizs-

éves jubileumára Holtei Károly Eduárd — egy rég elhunyt színműró — szindarabját a Babérfa és koldusbot-ot választotta. Regi, a század elejéről való színmű ez, melyet a modern kor színpadi produktumaihoz szokott közönségünk már nem tud méltányolni, mert a mellett, hogy régi darab, egyesíti magában mindazon nem épen jeles tulajdonságokat, melyek annyira jellemzik a német költészetet.

Naiv bonyodalom, édeskés, érzélgő nyelvezet, mely az egészet olyanná tünteti fel, mint az édes burokba takart keserű pilulát.

A helyzet tragikumát — ott ahol az érvényre juthatna, eltompítja az érzélgőség, mely gyakran a tulságig megy.

Ha a meséjét keressük e darabnak, nem fogunk benne mást találni, mint egy érzékeny szívű, megtévelyedett poétának ama tragédiáját, hogy nem tud magának a Parnassusig utat törni, nem bír küzdeni a közönség közönye ellen, s így kénytelen ama babérfát, melyet egykoron neki, mint költőnek, gyöngéd kezek nyújtottak, aggkorára — koldusbot gyanánt használni.

Már magában véve a darab beosztása (5 felvonás és utójáték) olyan ósdi, hogy ma még a titkos drámairók sem követnek el olyanokat.

Csupán Peterdy Sándor művésziiesen finom lelkületének tulajdonítható, hogy jubiléris előadására ezt a darabot választotta.

Mert alkalmoszerűnek egyáltalán nem nevezhető a Babérfa és koldusbot, mert hiszen nem egy meg nem értett, csalódott költő felemelését, hanem színpadunk egyik jeles drámai színészének rögzös életpályáján töltött huszonöt éves multját ünnepeltük, s Peterdy Sándor ma még életének delén állván, bizonyára meg éri színészkedése ötven éves jubileumát is, mit tiszta szívünkől kívánunk!

S most számoljunk be a tegnapi est részleteiről:

Már jóval az előadás kezdete előtt, zsufozásig megtelt a színház nézőközönséggel, mely türelmetlenül várta a függöny fellebbesését; a függöny mögül időközönként felhangzott egy-egy harsány »éljen«, s a közönség tudta, hogy az ünneplő művészt pályatársai üdvözlük a színpadon.

Kévéssel nyolc óra előtt vette kezdetét az előadás. Alig lebbent fel a függöny, s engedte látni a színt, melynek közepén Peterdy Sándor mint költő az emelvényen állt, frenetikus tapsvihár zúgott fel a nézők sorából, s mig egyrészt az orchesterből nyújtottak fel az ünneplőnek koszorút, a közönség koszoruját — addig a zsinor padlásról egy másik babékoszorút bocsájtottak Peterdy Sándor elé, a pályatársak ajándékát, melyet a művész iránti tisztelet s a pályatársi szeretet font.

A tapsvihár csillapultával láthatóan meghatva, kezdte Peterdy Sándor (Henrik költő) a szerepét s e perctől fogva állandóan dominálta a helyzetet, minden felvonás után, — remek játékaért a közönség zajos tapsával jutalmazva.

Bár a többi szereplők kissé hadilábon állottak szerepeikkel, s a sugó botránosan jószívű módon segédkezett, az előadás ellen kifogás nem emelhető, mert egyébként a szerepek jól meg voltak játszva, s a szerep nem tudás is inkább abban leli okát, hogy a darab már évek hosszú során át nem került színre, s színészeinknek elég idejük sem volt az alapos betanulásra, mint talán a színészek hanyagságában. Azután meg a Babérfa és koldusbot fordítása oly régi, hogy színészeinknek játék közben kellett szerepeiket »magyarosítani«.

Dicséretet érdemel Bognár János (Grund tanácsnok), Balla Kálmán (Eduárd) nemcsak ismert jó játéka, hanem az utójátékban való kitűnő maszkirozásaért is. Ugyanezen dicséret illeti Delli Lajost is. Delli tegnap este pompás alakítást mutatott be Fedor lovag szerepében, s méltán rászolgált a tapsra, melyből neki is bőven kijutott.

Matild, a költő nejeének szerepét, P. Kovács Mariska játszotta, annyi közvetlenséggel és bájjal, hogy tegnapi rövid szerepében is nem csekély hatást ért el.

Kitűnő volt Angyal Ilka, (Ágnes) ki ismert művészetével játszotta meg szerepét. Rövid szerepében igen kedves Henriette volt Szohner Olga. Vilmos, a költő fia szerepét Erdélyi Miklós játszotta, ki ismét megmutatta, hogy van benne nem csekély drámai tehetség, idővel még jó színész lehetne, ha a színészkedés mellett nem foglalná el a titkár prózai teendői. Bérci Gyula jó alak volt az öreg kertész szerepében.

Az előadás után banquette volt Peterdy Sándor tiszteletére a »Nemzeti Caszinóban«, melynek lefolyásáról lapunk más helyén számolunk be. (K—r.)

Pécs szab. kir. város

meteorologiai állomása jegyzetei

1899. január 10. reggeli 7 órakor.

Barometer (redukált) = 647 mm. (súlyedő.)
Hőmérsék = 2.0 °C

> maximuma : 5.5 °C

> minimuma : 0.4 °C

Párányomás : 4.9 mm.

Relatív nedvesség : 93

Felhőzet : 7° Cu. Sw.

Szélirány s erő : N. E. 1.

Csapadék 24 órai :

Állandó.

Dr. Czirei.

Törvénykezés.

§ Házsártos adósok. Régi nóta, hogy az adósságfizetés nem tartozik a legkellemesebb dolgok közé, különösen akkor, ha az adósságot végrehajtás utján szedik be az embertől. S ez a kellemetlenség érte mult évi augusztus hó 17-én öreg Kincse László és neje Dalos Róza, valamint ifj. Kincse László és ennek feleségét, Török Erzsébet h.-hetényi lakosokat. Tartoztak valakinek s nem fizettek, az a valaki pedig végrehajtást vezetett ellenük. De az adósok nem voltak azok az emberek, akikkel oly könnyen el lehet banni. Mikor Engler Kálmán végrehajtó és Jobszt László ügyvéd helyett Deme Ferenc ügyvédjelölt az adósok lakására értek, öreg Kincse Lászlóné azzal kezdte a kedveskedést, hogy a végrehajtó alól kirántotta a széket, aztán kijelentvén, hogy nem enged foglalni, kiteszolta a végrehajtót és ügyvédjelöltet az ajtón, úgy, hogy azok kénytelenek voltak csendőrfedezet mellett fogatosítani a végrehajtást. Ezért aztán hatóság elleni erőszak büntetével vádolva, a pécsi kir. törvényszék elé kerültek a házsártos adósok — mely a végtárgyaláson öreg Kincse Lászlót, ifj. Kincse Lászlót és Dalos Rozát két-két havi, ifj. Kincse Lászlóné Török Erzsébetet pedig egy havi fogházra ítélte. A vádlottakat dr. Vogl Arthur ügyvédjelölt védte. Ugy a vádlottak, mint terhükre a kir. ügyész felebbezték.

§ Az ellopott könyöradomány. Még mult év május hó 30 án történt, hogy Leicht Ágnesné maissi koldusasszony a szolgabirótól tíz forint könyöradományt kapott. Ezt megtudta szomszédja, Rollinger György és éjnek idején feltörvén a szegény asszony ablakát, azon bemászott és a szekrényből a tíz forintot ellopta. Az asszony feljelentése folytán a pécsi kir. törvényszék — mint annak idején megirtuk — mult év október 24-én végtárgyalást tartott, mely alkalommal Rollinger azzal védekezett, hogy cleptomániában szenved. A kir. ügyész indítványára orvosi felügyelet alá helyezték Rollingert, kiről kisült, hogy teljesen épelméjű. Ennek folytán ismét végtárgyalást tartottak ez ügyben, mely alkalommal a kir. törvényszék — tekintettel arra, hogy vádlott lopásért már négyszer büntetve volt — Rollinger Györgyöt két évi feyházra ítélte. Vádlott és ügyész felebbezték.

T a n ü g y.

(„Tanítók és a gyermek lelke.“ A somogy megyei általános tanítóegyesület legutóbbi ülésén elhatározta, hogy a megye tanítótsága adatokat gyűjt a magyar gyermek eszejárásáról és az iskolán kívül szerzett ismereteiről. Egyelőre a hatasztendős, iskolába kerülő gyermekeket veszik majd vizsgálat alá. Huszonnyolc kérdésben állapodtak meg, a melyeket minden tanító keze alá kerülő hat esztendős gyermeknek föladjon. A feleleteket megyszerte összegyűjtik több éven át és ebből akarják meghatározni a somogyi magyar gyerekekember lélektanát.

(„Bezárt iskolák.“ Misleny község iskoláját a járványosan fellépett ronsoló toroklobb, Kis-Budmér község iskoláját pedig a vörheny járvány miatt bizonytalan időre hatóságilag bezárták.

Vidéki hátralékosainkat tisztelettel kérjük, sziveskedjenek hátralékaikat mieelőbbi beküldeni.

Országgyűlés.

A képviselőház ülése január hó 10-én. (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) A Ház mai ülésén a jegyzőkönyv hitelesítésénél Ivánka Oszkár azt a módosítást tette, hogy vétessék bele a jegyzőkönyvbe: »Kelt Budapest fő és székvárosban.«

Blaskovich Ferenc ezt az indítványt tette: »Ülés 1 óra 35 perckor végződött.«

Kubik Béla is adott be egy módosítást, hogy a jegyzőkönyv végén e helyett: »ülést eloszlatom«, régi szokás szerint »ülést bezárom« kifejezés tétessék. Madarász József elnök azonban kimutatta, hogy a házszabályok szerint »eloszlattatik« az ülés, már pedig a házszabályok ellen módosítás be nem adható. És így a módosítást visszaadta nagy derűtség között és a jobboldal éljenzése mellett.

Következtek a névszerinti szavazások, melyek után Makkfalvy Geza, Major Ferenc és Barabás Béla interpelláltak az egyetemi kör bezárása ügyében.

Barabás Béla interpellációjában lelkesen emlékezett meg a magyar ifjuság alkotmányos érületéről, a kinek lelkéből sohasem szabad kiűrtani a hazafias érzéseket.

Wlassits Gyula közoktatásügyi miniszter uőafelelt az interpellációkra.

Ülés vége felkeltő után.

T Á V I R A T O K.

— Kardpárbaj. (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) Rakovszky István és Zeyk Gábor orsz. képviselők között lefolyt kardpárbajban Rakovszky jobb fulén és arcán, Zeyk jobb kezefején sebesült meg. Rakovszky bepólyázott fejjel, Zeyk felkötött karral jelentek meg a mai képviselőházi ülésen, hol a képviselők mindkettőnek évődve gratuláltak. A párbajozó felek ki is bekültek egymással.

A politikai helyzet. (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) A tegnapi nap folyamán megkezdődött kompromisszum-tárgyalások ma már konkrétebb formát öltöttek. A miniszterelnök nem közölte tegnap este a disszidensekkel a maga feltételeit; ellenben felszólította ezeket, hogy az ellenzék feltételeit közöljék vele. Az összes ellenzéki pártok részben tegnap este, részben ma délben tanácskoztak.

A nemzeti párt tegnap este megállapította a béke-feltételeket. **Legelső feltétel Bánffy elejtése volna.**

A függetlenségi párt ma kilenc órakor tanácskozott a képviselőház termében. Megállapította a béke feltételeit a következőkben:

1. *Tiszta választás.*
2. *Választási ügyekben a kuria bírászkodása.*
3. *Inkompatibilitás.*
4. *A választási cenzus lejjebb szálítása.*

A kiküldött bizottság tagjai: *Kossuth Ferenc, Tóth János, Kiss Albert, Győry Elek és Thaly Kálmán* helyett, a ki még most távol van, míg Budapestre visszaérkezik, *Hentaller Lajos*. Az Ugron-pártból *Polónyi Géza* és *Bartha Miklós*. A nemzeti párt részéről *Apponyi Albert, Horánszky Dezső* és *Szentiványi Árpád*. A néppárt részéről *Molnár János* és *Rakovszky István* küldettek ki.

A pártok eme kiküldöttjei ma délelőtt 11 órakor a képviselőház I. számú termében tanácskoztak. Valószínű, hogy belemennek a megoldásba.

— **A francia semmitőszék elnökének nyilatkozata.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) *Quesnay de Beaurepaire*, a francia semmitőszék elnöke, a semmitőszéknek ama határozata folytán, mely a Bard-Piquart ügyet befejezettnek jelentette ki, lemondott állásáról s ez elhatározásának indoklására az „Echo de Paris“ című lapban nyilatkozatot közöl. Ebben a nyilatkozatban nem említi meg a sokak által Bardnak tulajdonított mondást: „Kedves Piquartom!“ *Beaurepaire* nyilatkozata szerint Bard csak ezt mondta: „Lám, azt hittem, hogy egy fogoly van

itt.“ Utal azután arra a kinos benyomásra, a melyet a semmitőszéki büntetőtanács tagjainak Piquart iránt tanúsított elnézése az igazságügyi palotában keltett. Majd vizsgálatot kér ama bizonyos tényekre, a melyeket a büntetőtanács egyes tagjainak szemére vet és inkorrekteknek mond. A cikk szövegében és az ezt kísérő nyilatkozatában bővebb felvilágosítást ad arról, hogy milyen jelentőséget tulajdonít a felsorolt tényeknek a semmitőszék jelleme tekintetében és azt mondja, hogy e tények jelentősége, nézete szerint, jogossá teszi a föltevést, hogy a rendelkezés, a melylyel a Bard-ügyet befejezettnek nyilvánították, nem egészen pártatlan.

— **Királyunk orosz testőrezredének.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) *Dietrichstein* herceg, alezredes, a király szárnysegéde, a királynak arc-

képét és emlékérmét viszi Moszkvába annak az orosz testőrgranátos ezrednek, a melynek királyunk a tulajdonosa. A jubiláris ezredtulajdonos arcképét *Blaas* festette.

— **Sorshuzás.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Az osztálysorsjegyek mai huzásán a 46,773. sz. sorsjegy 15,000 koronát, az 54278. és 83014. sz. sorsjegyek pedig egyenkint 10,000 koronát nyertek.

Szerkesztői üzenet.

„*Lionka*“. Némi reparálás után napvilágra engedjük, csak egy kis türelmet kérünk.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SZAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
TAIZS JÓZSEF
 kiadó.

HIRDETÉSEK.

Köszönet-nyilvánítás.

Ő fensége *Salvator Lipót* főherceg udvarmesterei hivatala.

Általános Asbestáru-gyárnak, Budapest.

Császári és királyi ő fensége, *Lipót Salvator* főherceg rendkívül meg van elégedve az Asbestalappal bélelt cipőkkel. Ő fensége hosszabb gyalog kirándulásokon használta a cipőket és úgy érezte, hogy a lába nem fáradt ki — mint más közönséges cipőknél. Küldök egy pár vadász-cipőt, hogy annak mintájára készítsenek másikat ugyanannál a cipésznél s aztán küldjék be.

Hiszszük, hogy a vadász-cipők ép oly jók lesznek és ép oly megfelelők, mint a mint megfelelők voltak a szalon-cipők.

Zágráb, 1898. július 8-án.

KRAHL, huszárkapitány.

Nincs többé lábfájás, sem tyukszem, sem izzadós láb, sem bőrkeményedés, sem lábdaganat, sem fagyós láb, sem lábégés. Rövid idei viselés után megkönnyebbül a járása annak, a ki czipőjét **Dr. Högyes-féle** az egész világon szabadalmazott **Asbest talpbéléssel** látja el.

Párja egyszerű 60 kr., kettős vastagságú 1 frt 20 kr. Az asbest talpbélés kitűnőségét legjobban bizonyítja, hogy a cs. és k. közös hadseregnek és a m. kir. honvédségnek eddig 22500 pár szállított. Szétküldés csakis utánvétellel, vagy a pénz előleges beküldése és külön 10 kr. franko. Felvilágosítások és prospectusok, köszönetnyilvánítások ingyen.

Általános Asbestáru-gyár betéti társaság Budapest, VI., Sziv-utca 18.

Viszont eladóknak megfelelő árengedmény.

Egyedül elárusító raktár Pécsen: **Weisz Adolf** bór-

kereskedőnél.

HOFF maláta-készítményei gyengék és betegeknek.

Hoff János maláta egészségi itala.

Általános elgyengülésnél, az alhasi szervek rendellenes működésénél, mell- és gyomorbántalmaknál, nemkülönben a lábadozóknak legjobban bevált és legjobb ízű erősítő szere.

Egy palack ára 75 kr. — Öt palack bérmentve 3.75 kr.

Tíz éve, vagy már régebbi idő óta használom az Ön maláta egészségi sörét és egyéb maláta készítményeit. Ezek az egyedüli szerek, melyek feleségemnek visszaadták az egészséget.

Böger, Bécs, Hofmühlgasse.

Hoff János süritett maláta kivonata.

Tüdőbajoknál, gégehurutnál, ugymint idült köhögésnél; főleg a gyermekek légzési szerveinek megbetegedésénél a legjobb sikerrel alkalmaztatik. Ize nagyon kellemes.

Egy üveg ára 1 frt. — Öt üveg bérmentve 5 frt.

Maláta kivonat készítményei valóban jó és hatásos szerek. Küldjön tehát ismét 5 üveg maláta kivonatot, 1 font maláta csokoládét és 1/2 zacskó maláta kivonat mellcukorkát.

Fischer G. őrnagy N.-Várad.

Hoff János maláta egészségi csokoládéja.

Gyengeségnél, vérszegénységénél, idegességnél, álmatlanságnál, étvágytalanságnál kitűnően bevált. Rendkívüli jó ízű és tápláló. Gyenge gyermekek igen jó eredménnyel használják.

Egy csomag ára 1 frt.

Maláta csokoládéja a legkitűnőbb amit ismerem. Ezen kellemes italt idült gyomor — illetve emésztési zavaroknál, sápkóránál és általános gyengeségnél mindenkor jó eredménnyel alkalmazom.

Dr. Nicoletti orvos, Triebel.

Hoff János maláta kivonat mellcukorkái.

Köhögésnél, rekedtségnél, elnyalkásodásnál, főleg tüdőhurutnál utólráható hatású. A valódi maláta mellcukorkákat emésztési zavar nélkül tetszés szerinti mennyiségben lehet használni.

Egy doboz ára 10 kr., egy zacskó 30 kr.

Csodálatos volt maláta kivonat mellcukorkáinak hatása makacs köhögésem ellen.

Zedlitz-Neukirch lovag, Waldenburg.

Cukorkái feleségem köhögésén és astmatikus bántalmain kitűnően segítenek.

Busch plébános, Weischütz.

RAKTÁR PÉCSETT. Zsiga László, Sipőcz István, Erreth János, Kádís E., Irgalmasrend gyógyszerárakban; Geltch és Graef drogua kereskedésében; Eizer János, Reeh Vilmos, Berecz Károly, Molnár János, Markusz Simon, Spitzer Sámor fia csemege és fűszerkereskedésében. — **Magyarországi kizárólagos főraktár: TÖRÖK JÓZSEF** gyógyszerára Budapest, Király-u. 12. — **Közlemények árjegyzékkel ingyen és bérmentve.**